

Sonet 66

Bratři Ebenové

1. Znaven, ach, znaven všímm, já hledám smrt a klid,
když vidím zásluhy rodit se u žebráka
a bědnou nicotnost zas v nádheře se skvít
a víru nejčistší zrazenou hořce plakat.

2. A zlatý vavřín poct na hlavách nehodných
a dívčí něhu, čest, servanou v okamžiku,
a dokonalost pak, budící už jen smích,
a vládu ve zchromlých pařátech panovníků.

*: A jazyk umění vrchností zmrzačený,
a blbost, doktorský radící rozumu,
a přímost, zvanou dnes hloupostí bez vší ceny,
a Dobro zajaté a otročící Zlu.

3. Tím vším, ach unaven, já zemřel bych už rád,
kdybych tím nemusel i
lásce sbohem dát, lásce sbohem dát... :